

PROBLEMA CXXI.

I.
2.
CAPUT
XVII.
Versicu-
luss.

VR Deus Abrahæ mutauit nomen, addens vnum n, quod quinque significat? An vt per nomen renouatum denotaretur renouatus homo? Nam literæ huius nominis Abraham de nouo impositi, tot reddit in numero, quot reddunt literæ huius sententia 48. bara Adam, idest creauit hominem, ducenta videlicet, & quadraginta octo. An deduxit Abrahæ nomen ad hunc numerum, vt innueret, quod dedisset ei virtutem obseruandi ducenta, & quadraginta octo præcepta affirmativa? Hinc præmisit, Ambula coram me, & esto perfectus; quia videlicet tibi dabo omnimodam virtutem, qua omnia præcepta seruare possis. Quæ virtus denotatur per totidem ossa, quæ sunt in corpore humano, ducenta videlicet, & 48.

Gen. 17.

כָּרְנַתְּנָה

Offa cor-
poris hu-
mani, quo
sit.

I.
2.
Versicu-
luss.

VR Deus Sarai mutauit nomen, vt inde appellaretur Sarah? An puerilia sunt hæc non quippe, sed mysterijs plena. Detraxit enim Iod, quod 10. importat, & tradidit, n hæ, quod numerum quinarium signat, innuens quod illud quinarium, quod viro addiderat, à muliere abstulerat. Et sicut à muliere parente aliquid acceperat, ex quo mulierem formauerat, ita hæc à muliere aliquid accepit, quod viro renouato tradidit. Et hoc, vt pars animalis & fœminea diminueretur, & virilis, & spiritualis augeretur: An vt ablata litera corona excelsa à muliere, daretur ei litera, & character spiritus vitalis, vt viueret, non cum corona, sed sub Domino? iuxta illud Petri: Sarah obediebat Abrahæ, Dominum eum vocans.

Gen. 17.

Gen. 2.

1. Petri.;

Quid signi-
ficer Abrahæ
& Abrahæ
Qui plura
Cabalistica
voluerit le-
git Archæ-
geli in 15.
conclusio-
nem, quam
Picus ex
Mercurio
Trismegi-
sto propon-
sunt, quæ sic
habet. Nisi
nomini A-
brahæ lite-
ra n addita
fuerit, A-
braham nō
generasset.
Isai. 62.
Apoc. 3 & 7
n in nomi-
ne Saræ,
quam Abra-
hæ additū.
Quid si-
gnificet Sa-
rah, & Sarai
L. Vxorem
Mulieres à
vix domi-
nae appel-
lantur.
Aristoteles
8. Polit.
In quo mu-
lierū domi-
niū cōsistat.
2. econom.

NO MEN Abra significat patrem excelsum, componitur enim ex ab, pater, & ram, quod peritus astrologie cœlestia contemplaretur, adeout Abraham factus sit ex homine cœli, homo Dei; nunc autem non tantum pater excelsus, sed & excelsæ multitudinis dicetur; dicitur Abraham, quasi פָּרָא מֶלֶךְ אֲבִים, ram, hamon, pater multorum excelsorum: cum enim suo priori nomini per vitam excellam responderit, aliud sufficiere metetur: quo ceteros excelsos faciat. Ita Christianis præter baptismatis nomen, aliud nūm dabitur, quod os Domini nominabit Isa. 62. & Apoc. 3, est ergo pater excelsæ multitudinis, nempe 144. millionem lignatorum Apoc. 7. Litera vero, quæ fuit addita nomini Abræ, n videlicet, Saræ quoque nomini fuit addita, quæ cum in tetragrammato פָּרָא præcipua esse videatur, in quo bis ponitur, forte per eam insinuatum est Messiam verum Deum, & hominem ex Abraham, & Sarah nasciturum. Sarah verò principem, vel dominam meam significat; at nunc Sarah absolute significat dominam, quia gentium omnium per Isaac propagandarum aia, mater, & domina dicetur: nec quidem absonum est, vt à mariis vxores dominæ vocentur, sic enim maritus appellat vxorem dominam apud Scæulam in l. vxorem, de legat 3. ciuifmodi: at quodnam eis dominum competat alibi dicetur. Tātum hīc aduterendū est ex Aristot. 8. polit. c. 10. viri, & vxoris societatem similem esse Aristocratiæ, seu optimatum potestati, nam vir præsideret in his, quæ virum oportet, vxor autem in his, quæ mulieribus, & vxori accommodantur, vt bene notat l. 11. c. 3. Syntagmatis Iuris civilis Gregorius, ipsæque Aristot. 2. econ. probam mulierem omnibus, quæ sunt intus vult dominari, cum sit indecess viro, eascire, quæ intra aedes fiunt, adeout

condominam vxorem dicere possimus. Vbitamen Aristot. 2. polit. damnat eos, qui ex imperio vxoris viuent. Imo Bartolus notat maritos non eleget teneri, vt cogantur vxores dominas vocare inl. donationes C. de donat.

Prima ratio quam attulit Venetus in problema te 121. vera est; sic enim Deus Iacobum, Israëlem; Symonem, Cepham vocavit, vt aliquid noui pre-significaret. Quod ad ipsius Dei imitationem nobis licere dubium non est, dummodò id fraude careat, vt habemus Cod. de mutatione nominis legi unica. Imo toties operæ perpetuum existimo, vt nomen immutetur, quoties aliud in honestatis aliquid sonare videtur, quod & de cognomine velim intelligi, & quidem martyres Ægypti vñā cum Pamphilo martyre stadium ingressi, contemptis idolorum nominibus, quæ sibi olim imposita fuerant. Prophetarum nomina asciuerunt, indignum rati, si, cum essent Christi, & in extremo agone constituti, demonum nominibus censerentur, vt ex Euseb. 1. 8. c. 20. constat; sed plures alias cauſas mutationis nominum apud nostrum Claudium videre potes in verisculum 20. c. primi l. 1. Reg. vbi cōtra Vermilius eleganter pro more suo probat religiosos Capucinos sua nomina mutare posse, dum religiosum virtutis certamē aggrediuntur. Ibidem etiam summos Pontifices, eorumque in nominibus immutandis morem aduersus eundem hereticum accrimè propugnat; sed & nos alijs de nominibz mutationibz agere poterimus. Verumtamen causa, quam Georgius afferit Ca-ballistica, quod nihil refert; cum veritati non opponatur, imo Deus in immutatione nominum eam gratiam conferre solet, quam necessariam esse nouit, vt pro dignitate nominis de novo accepti quispiam viuere valeat; in id autem, quod Deus Abrahæ perfectionem iusserit, optimè Cornelius quedam

Discutitur

1.1. problem-

ma.

An nobis

licet am-

mutare

propria

nomina.

Euseb. Rando-
mum ci-
tatū, vñā
egregijs
Pontifices
& Capuci-
nos ab he-
reticis pro-
tegit.

Media op-
timæ ad sp-
ritualem
vitamcom-
parandam.
Primum.